

Fra arkiverne

Fra tidligt i 80'erne foregik af og til en slags polemik om SM i danske dagblades læserbrevkasser. SMil blev nævnt, og SMilister havde også af og til indlæg med, det fremgår af en gammel scrapbog på redaktionen. Selvom det var mere pioneragtigt at være SM'er dengang, er der mange positioner i debatten, som ikke har ændret sig stort.

Tekst: Victor Felix

25 år et meget langt tidsrum, hvor meget kan nå at ændre sig. Foreningen SMil har 25 års jubilæum næste år. For mig, der var ung voksen i 1979, har det været ganske fascinerende at bladre i en gammel scrapbog på redaktionen, som nogen har vedligeholdt i de første 10 år af vores historie.

Fascinerende, fordi jeg kan genkalde mig noget af stemningen i den offentlige debat dengang tidligt i 80'erne, og fascinerende fordi jeg, i lighed med mange andre gætter jeg, kan huske Anne Linnets bekendelser på pladen Marquis de Sade.

Herdis Møllehave

Det første jeg falder over er et brevkassesvar i Politiken d. 1. februar 1981 fra Herdis Møllehave til en bekymret mandlig skabsmasochist. Jeg kan vældig godt lide det svar. Det er stilfærdigt og sobert, der er ingen afstandtagen til SM, men der er heller ikke en opfordring til straks at hoppe ud af parforholdet.

Verden er kompliceret, og mennesker har mange ofte modsatrettede behov. Man kan blandt andet læse:
"Kvindelig masochisme tales der mere åbent om til forskel fra den

mandlige masochisme, måske er det vanskeligere at diskutere, fordi det enten virker 'umandigt' eller latterligt for mange. At nogen fordømmer det de kalder perversioner siger kun noget om deres egen indsnævrede horisont." Den sidste sætning skulle næsten i glas og ramme. Herdis Møllehave når også at henvise til SMil. Hende kunne man trygt skrive til. Æret være hendes minde.

"At nogen fordømmer det, de kalder perversioner, siger kun noget om deres egen indsnævrede horisont."

Leif Moustén

Debatten udspiller sig mest i Politikens rubrik SAMLIV i årene 1983 - 1985. Det er især en psykolog, Leif Moustén, som står for svarene. Han understreger i sine første svar, at Sadomasochisme ikke er en sygdom og henviser også til SMil. Han har dog også modet til i nogle senere svar at påpege det neurotiske i en fuldstændig ritualisering af det seksuelle møde.

Når jeg læser disse gamle breve, bliver jeg nødt til at sige, at nogle SMilisters protester mod hans synspunkter er mindre gennemtænkte. Jeg deler nemlig det synspunkt, at en total låst og ritualiseret seksualitet kan opleves som ganske ulykkelig af den enkelte.

Leif Moustén går ind for en fri og legende seksualitet og skriver: "En seksualneurose er karakteriseret af manglende eller helt fraværende evne til ømhed

og følelsesmæssig kontakt i det seksuelle samvær. Eller at orgasmemuligheden er svækket eller helt fraværende. Eller at det seksuelle samvær kun kan foregå under bestemte nærmest rituelle former"

Det er da svært at være helt uenig med ham.

Anne Linnet

Man kan begræde, at mangt og meget i den offentlige debat er hængt op på enkelte kendte personers adfærd og udtalelser. Anne Linnet har jo ikke opfundet sadomasochisme.

Det er på den anden side en ubestridelig kendsgerning, at hendes bekendelse med lp'en Marquis de Sade mere end noget andet satte SM på dagsordenen i 1980'erne. Hendes popularitet har uden tvivl også været med til at gøre SM mere accepteret i Danmark.

De første koncerter med det nye band blev i øvrigt mødt med højlydte protester og demonstrationer. Man mente, at det var en hån mod voldsramte kvinder. Selvom jeg kender masochistiske feminister, kan jeg sagtens forestille mig, hvordan kvinder dengang kan have opfattet Anne Linnets position som et uhyggeligt tilbageskridt i forhold til en kamp for ligestilling, som stadig var ung dengang.

På den anden side forstår jeg også Anne Linnets irritation over, at mange ikke satte

sig ind i sagerne overhovedet. Selvom det at blive misforstået på den måde vist er vilkårene for en kunstner, der er folkeeje. Alt i alt tror jeg, vi har meget at takke Anne Linnet for.

Ændringer tager tid

Mest slående er det, at debatten nok ikke er nået så forfærdelig langt siden. Man må stadig lejlighedsvis se SM udhængt på mærkelige måder, som f.eks. i den famøse episode af tv-serien Rejseholdet.

Nogle SM'ere er muligvis af samme årsag overdrevent defensive i stedet for at udvise den åbenhed, som vi gerne selv vil møde.

Det krævede større mod at være SM'er i begyndelsen af 80'erne. Men måske gav det også en dejlig pirrende fornemmelse af at være med i noget helt nyt, som vi har mistet i dag. Det bliver i hvert fald interessant at se, hvad der kommer til at stå i en artikel som den her om 15 - 20 år.

